

Nr 7

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse till riksdagen med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation jämte i ärendet väckta motioner.

Genom en den 7 april 1961 dagtecknad, till utrikesutskottet hänvisad skrivelse, nr 101, har Kungl. Maj:t, under återopande av skrivelsen bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden samma dag, till riksdagen överlämnat redogörelse för Nordiska rådets nionde session i Köpenhamn den 18—24 februari 1961.

Beträffande redogörelsens innehåll får utskottet hänvisa till skrivelsen.

I sammanhang med skrivelsen har utskottet behandlat två i anledning av denna inom riksdagens andra kammare väckta motioner, den ena, nr 781, av herr *Braconier* och den andra, nr 792, av herrar *Engkvist* och *Wiklund i Stockholm*.

I motionen II: 781 hemställas, att riksdagen ville vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förevarande skrivelse giva uttryck för den mening, att Kungl. Maj:t bör i överensstämmelse med Nordiska rådets rekommendation 1958: 3 verka för att svenska medborgare och jämväl andra i Sverige bosatta, vad beträffar rätten att förvärva fast egendom för bostadsändamål, beredes sådan likställighet med de i vederbörande land bosatta, varom talas i nämnda rekommendation.

Rekommendation 1958: 3 har enligt Kungl. Maj:ts skrivelse nr B 52 till 1958 års B-riksdag denna lydelse:

Nordisk Råd henstiller til regeringerne i Danmark, Finland, Norge og Sverige ved de nødvendige ændringer i lovgivningen eller administrativ praksis at søge gennemført ligestilling af nordiske statsborgere med hensyn til retten att erhverve fast ejendom til boligformål samt opnåelse af lån hertil.

I motionen erinras till en början om den lag, som under år 1960 trädde i kraft i Danmark och med vilken det infördes tillståndstvång beträffande inköp av fast egendom i Danmark för personer, som icke är bosatta i Danmark. Denna nya regel har kommit att tillämpas så att ett antal svenska medborgare, som utan att vara bosatta i Danmark önskat köpa fastighet där, vanligen för sommarbruk, fått sina dispensansökningar avslagna. Motionären hävdar att intet fall är känt från senare år, då t. ex. danska medborgare vägrats tillstånd att i Sverige köpa fast egendom av ifrågavarande slag, och påpekar att ett icke ringa antal i Danmark bosatta personer också använt sig av denna möjlighet och köpt sommarställen på denna sidan Öresund. Enligt motionärens mening innebär det något för det nordiska samarbetets fortsatta

utveckling betydelsefullt, att människor under ferier slår sig ned i ett nordiskt grannland; särskilt för de invånare, som bor runt Öresunds stränder, ter det sig naturligt att icke betrakta landet på andra sidan vattnet som ett utland, där det är förbjudet att köpa sommarställen för den som så önskar. Från de angivna synpunkterna är det enligt motionärens åsikt ett icke alldeles oväsentligt bakslag för samarbetssträvandena i de nordiska länderna, då ett land ensidigt börjar tillämpa en politik, som leder till avskaffandet av den hittillsvarande friheten på det nu aktuella området.

Motionen II: 792 tager sikte på den av trafikutskottet behandlade frågan om införande av enhetliga nordiska regler rörande den maximikvantitet av vin, sprit och tobaksvaror, som resande får tull- och avgiftsfritt införa som resgoods från utlandet till ett nordiskt land. I motionen erinras om att det medlemsförslag, som ligger till grund för Nordiska rådets rekommendation nr 4 i ämnet, hänvisar till vad som på sin tid föreslogs av Nordiska parlamentariska kommittén för friare samfärdsel m. m., nämligen en maximikvantitet för alkoholhaltiga drycker av 2 liter sprit och vin — därav högst en liter sprit — samt 5 liter starköl samt för tobaksvaror 200 cigaretter eller 250 gram tobaksvaror i annan form och 200 blad cigarettapper, med vissa undantag för resande på kortare rutter. Motionärerna påpekar att nyssberörda Nordiska rådsrekommendation icke anger några kvantiteter och förutser att resultatet av rekommendationens genomförande kan bli en avsevärd höjning av de kvantiteter, som nu är införseltillåtna för resande som anländer till Sverige och som är hemmahörande i Sverige, Danmark, Finland eller Norge. Motionärerna anser att det icke kan vara något samhälleligt intresse att utöka nuvarande tillåtna kvantiteter, och motionen utmynnar i en hemställan till riksdagen att i sitt yttrande över Kungl. Maj:ts skrivelse nr 101 »framhålla angelägenheten av att, om bestämmelserna rörande de högsta tillåtna kvantiteterna sprit, vin och tobak, som får införas, nordiskt för enhetligas, de lägsta kvantiteter, som gäller i något nordiskt land, därvid bildar utgångspunkt».

Utskottet. Efter att ha genomgått den till riksdagen överlämnade redogörelsen för Nordiska rådets nionde session, som hölls i Köpenhamn den 18—24 februari 1961, finner utskottet icke anledning, att riksdagen nu gör något särskilt uttalande i anledning av vad som förevarit vid ifrågavarande session utom för så vitt angår de två i motionerna berörda ämnesområdena.

Beträffande det i motionen II: 781 framförda yrkandet i frågan om likställighet mellan nordiska medborgare med hänsyn till rätten att förvärva fast egendom för bostadsändamål får utskottet till en början hänvisa till Nordiska rådets rekommendation 1958: 3 i ämnet. Utskottet vill vidare framhålla att juridiska utskottet vid rådets nionde session i ett enhälligt utlåtande biträtt juridiska niomannakommitténs uttalande, vari kommittén förklarat sig vilja fasthålla vid de principer, som rådet givit uttryck åt i nyssnämnda rekommendation. Utskottet vill särskilt understryka att någon er-

inran häremot icke restes vid ärendets behandling i rådet, som på juridiska utskottets förslag beslöt avvakta meddelanden från regeringarna i frågan till rådets nästa ordinarie session.

Vad åter angår yrkandet i motionen II: 792 finner utskottet, att regeringarnas prövning av Nordiska rådets rekommendation 1961: 4 bör avvaktas och att den kvantitetsfråga, som beröres i denna motion, därvid lämpligen bör tagas under övervägande.

Utskottet hemställer,

att riksdagen i anledning av förevarande skrivelse och av motionerna II: 781 och II: 792 måtte giva Kungl. Maj:t till känna vad utskottet ovan anfört.

Stockholm den 4 maj 1961

På utrikesutskottets vägnar:

RICKARD SANDLER

Vid ärendets slutliga behandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Sandler, Boheman, Lundström, Bengtson, Elmgren, Georg Pettersson och Aspling;

från andra kammaren: herrar Bengtsson i Halmstad och Ohlin, fru Renström-Ingenäs samt herrar Alemyr, von Friesen, Heckscher, Wahlund och Allard.